

Bielsko-Biała, dnia 30 czerwca 2016 r

MINISTER FINANSÓW
Organ upoważniony do wydawania interpretacji
DYREKTOR IZBY SKARBOWEJ
W KATOWICACH

IBPB-2-1/4511-270/16/BJ

Śląski Związek Piłki Nożnej
ul. Francuska 32
40-028 Katowice
NIP: 634-00-01-645

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r., poz. 613, ze zm.) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U. Nr 112, poz. 770 ze zm.) w związku z § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U., poz. 643) – po ponownym rozpatrzeniu, w związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 29 stycznia 2016 r. sygn. akt II FSK 3268/13 oraz prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 17 lipca 2013 r. sygn. akt I SA/Gl 281/13, wniosku z 20 sierpnia 2012 r. (data wpływu do Biura – 22 sierpnia 2012 r.) – Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów, stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione w ww. wniosku o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika z tytułu wypłat dokonywanych sędziom sportowym – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 22 sierpnia 2012 r. do Biura wpłynął ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika z tytułu wypłat dokonywanych sędziom sportowym.

W dniu 15 listopada 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów, wydał interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego znak: IBPB II/1/415-750/12/BJ, w której uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa i otrzymaniu odpowiedzi odmawiającej zmiany ww. indywidualnej interpretacji pismem z 30 stycznia 2013 r. wniesiono skargę na ww. interpretację indywidualną.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, w wyniku rozpatrzenia skargi, wyrokiem z 17 lipca 2013 r. sygn. akt I SA/Gl 281/13 uchylił zaskarżoną interpretację.

Od powyższego wyroku Organ wniósł skargę kasacyjną.

Adres do korespondencji:
Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej
ul. Traugutta 2a, | tel.: +48 33 485 34 00 | NIP: 954-13-02-993
43-300 Bielsko-Biała fax: +48 33 485 34 01 REGON: 001021234

www.kip.gov.pl
e-mail: bkip@sl.mofnet.gov.pl

Wyrokiem z 29 stycznia 2016 r. sygn. akt II FSK 3268/13 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę kasacyjną.

Prawomocny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 17 lipca 2013 r. sygn. akt I SA/Gl 281/13 wpłynął do Biura 26 kwietnia 2016 r.

W przedmiotowym wniosku o interpretację indywidualną został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca – Związek Piłki Nożnej jest organizacją działającą w oparciu o ustawę Prawo o stowarzyszeniach, zarejestrowaną w Sądzie Rejonowym w (...), posiadającą osobowość prawną, zatwierdzony przez Sąd statut i zrzeszającą około 620 klubów i organizacji sportowych. Związek nie prowadzi działalności o charakterze zarobkowym, a wypracowane dochody przeznaczone są w całości na sfinansowanie kosztów prowadzonej działalności statutowej, w tym na rozwój, popularyzację piłki nożnej oraz koordynację działań klubów we współzawodnictwie sportowym. Działalność Związku i klubów sportowych oparta jest przede wszystkim na społecznej pracy ogromnej rzeszy działaczy.

W ramach swojej działalności Związek organizuje rozgrywki piłki nożnej według obowiązującego regulaminu rozgrywek.

Na każdych zawodach, zgodnie z regulaminem, musi być sędzia sportowy, który jest delegowany przez Związek, który to poprzez wypełnienie delegacji dla sędziego określa:

- imię i nazwisko sędziego,
- czynność: sędzia główny, asystent lub obserwator,
- której klasy są to zawody,
- termin zawodów,
- pomiędzy jakimi drużynami odbędą się zawody,
- miejsce zawodów.

Na podstawie tak wypełnionej delegacji, sędzia stawia się we wskazanym terminie i miejscu aby wykonać określone czynności, następnie wypełnia „Oświadczenie dla celów podatkowych” podając swoje dane identyfikacyjne. Po zakończonym meczu sędzia wypełnia rachunek dotyczący ekwiwalentu sędziowskiego w kwotach określonych przez Związek Piłki Nożnej zawartych w Tabeli ekwiwalentów dla sędziów, obserwatorów i delegatów piłki nożnej na terenie działania Związku Piłki Nożnej – tabela ta została opracowana na podstawie Uchwał.

Należność za wykonane czynności, określone w delegacji, wypłacane są na podstawie ustalonego przez Związek ekwiwalentu. Kwota do wypłaty jest obliczona następująco: kwota brutto wynikająca z tabeli i określona na podstawie zlecenie jakiej klasy zawodów dotyczyło sędziowanie, następnie wyliczony jest podatek dochodowy w wysokości 18% jako ryczałt w oparciu o art. 30 ust. 1 pkt 5a; tak obliczony i pobrany podatek płatnik, tj. Związek Piłki Nożnej przekazuje do urzędu skarbowego do 20 dnia miesiąca, w którym nastąpiła wypłata.

Ryczałt 18% pobierany jest tylko od ekwiwalentów do wysokości 200 zł. Sędziowie wyznaczani do prowadzenia rozgrywek nie są pracownikami Związku, jak też nie są pracownikami klubów sportowych, nie prowadzą działalności gospodarczej polegającej na sędziowaniu (jest to dla nich działalność wykonywana osobiście).

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy Związek Piłki Nożnej prawidłowo nalicza podatek od osób fizycznych w formie ryczałtu w oparciu o art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych?

Zdaniem Wnioskodawcy, spełnione są przesłanki do zastosowania ryczałtu w oparciu o art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy, bowiem:

- świadczone usługi przez sędziów sportowych zawarte są w katalogu usług wymienionych w art. 13 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych - wypłacony ekwiwalent należy więc zakwalifikować jako przychód z działalności wykonywanej osobiście,
- sędziowie są delegowani przez Związek Piłki Nożnej do przeprowadzenia zawodów sportowych, co oznacza, że sędziom zostaje zlecone wykonanie określonych czynności,
- wartość delegacji jest określona poprzez wskazanie w niej klasy zawodów i na tej podstawie określona jest kwota ekwiwalentu, zgodnie z tabelą, co oznacza, że suma należności za świadczoną usługę jest kwotowo określona,
- kwota ekwiwalentu nie przekracza 200,- zł,
- usługa jest świadczona przez osoby niebędące pracownikami Związku Piłki Nożnej.

W indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z 15 listopada 2012 r. znak: IBPB II/1/415-750/12/BJ Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe, stwierdzając, że przepis art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie ma zastosowania w analizowanym przypadku skoro Wnioskodawcę z delegowanymi sędziami nie wiąże żadna umowa (żaden stosunek prawny) pomimo, iż wartość wypłacanych ekwiwalentów nie przekracza jednorazowo kwoty 200 zł.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wyrokiem z 17 lipca 2013 r. sygn. akt I SA/Gl 281/13 uchylił ww. interpretację indywidualną Ministra Finansów z 15 listopada 2012 r. znak: IBPB II/1/415-750/12/BJ jako wydaną z naruszeniem prawa materialnego.

W wyroku Sąd stwierdził, że organ dokonał nieprawidłowej, rozszerzającej i nie korelującej z treścią art. 734 w zw. z art. 750 Kodeksu cywilnego wykładni przepisu art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, co miało wpływ na wydaną przez niego interpretację.

W ocenie Sądu, za bezpodstawne uznać należy twierdzenie organu interpretacyjnego, że sędziowie delegowani przez Związek uzyskują dochód nie objęty dyspozycją art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, gdyż otrzymywana należność nie została określona w umowie zawartej pomiędzy skarżącym a sędzią. Teza organu, że skoro kwota należności nie jest wymieniona w delegacji, to nie jest „określona w umowie” nie znajduje oparcia w treści analizowanego przepisu, który nie określa żadnych wymogów co do formy owej umowy. Sąd nadmienił przy tym, że zawierane w powszechnym obrocie umowy o świadczenie usług, nie uregulowane innymi przepisami, do których (na mocy art. 750 Kodeksu cywilnego) stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu często nie przyjmują formy pisemnej. Strony poprzestają na ustaleniach ustnych, nierzadko nie precyzując nawet (w odróżnieniu od rozpatrywanego stanu faktycznego) dokładnej wartości przedmiotu umowy.

Sąd podniósł, że jak powszechnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie „przepisy nie wymagają dla zawarcia umowy (zlecenia) zachowania formy szczególnej, niezależnie od tego, jakiej czynności prawnej zobowiązał się dokonać przyjmujący zlecenie. W związku z tym może ona zostać zawarta w dowolnej formie, nawet w sposób dorozumiany” (por. Kopaczyńska-Pieczniak Komentarz. Kodeks cywilny. Tom III. Zobowiązania – część szczególna, LEX 2010). Przepisy dotyczące umowy zlecenia mają charakter względnie obowiązujący i w związku z tym strony tego stosunku prawnego mogą odmiennie w umowie, zgodnie z zasadą swobody umów, określić swe prawa i obowiązki (por. wyrok SN z dnia 21 sierpnia 2008 r., sygn. akt IV CSK 168/08, LEX nr 465997).

Od powyższego wyroku Organ wniósł skargę kasacyjną. Wyrokiem z 29 stycznia 2016 r. sygn. akt II FSK 3268/13 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę kasacyjną.

W ww. wyroku Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że umowa zlecenia dla swej ważności nie musi być sporządzona w określonej formie. Istotne jest jedynie, aby strony doszły do porozumienia co do wszystkich istotnych przedmiotowo elementów umowy. Takim istotnym postanowieniem jest niewątpliwie wysokość wynagrodzenia za wykonanie czynności. W tym przypadku delegacja, wystawiana przez Związek, określała personalia sędziego (a więc była kierowana do określonej osoby), czynność, jakiej ma dokonać (sędzia główny, asystent, obserwator), klasę zawodów, ich termin i miejsce, drużyny, między którymi miały się odbyć zawody. Wprawdzie w delegacji Związek nie wskazywał wysokości wynagrodzenia za sędziowanie, kwota ta jednak była stronom znana. Tabela ekwiwalentów dla sędziów, obserwatorów i delegatów na terenie działania Związku została opracowana na podstawie uchwał Związku. Wysokość stawek z tabeli musiała być znana sędziom, współpracującym ze Związkiem, skoro wypełniali oni samodzielnie rachunek, wpisując stawki z tabeli. Zaoferowanie sędziemu prowadzenia wykonywania czynności podczas zawodów określonej klasy, przy określeniu jego funkcji i znajomości przez obie strony (Związek i sędziego) tabeli stawek było zatem równoznaczne z ustaleniem wszystkich istotnych przedmiotowo elementów umowy, w tym również wynagrodzenia.

Mając na uwadze powyższe uzasadnienie ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, jak również rozstrzygnięcie zawarte w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz treść art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2016 r., poz. 718), który stanowi, iż „ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie”, Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów, rozpatrując ponownie wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z 20 sierpnia 2012 r., stwierdza, że w świetle stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym we wniosku stanie faktycznym stanowisko Wnioskodawcy – **jest prawidłowe**.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r., poz. 361, ze zm.) opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy źródłem przychodu jest działalność wykonywana osobiście.

W myśl art. 13 pkt 2 cytowanej ustawy za przychody z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, uważa się m.in. przychody z osobiście wykonywanej działalności artystycznej, literackiej, naukowej, trenerskiej, oświatowej i publicystycznej, w tym z tytułu udziału w konkursach z dziedziny nauki, kultury i sztuki oraz dziennikarstwa, jak również przychody z uprawiania sportu, stypendia sportowe przyznawane na podstawie odrębnych przepisów oraz przychody sędziów z tytułu prowadzenia zawodów sportowych.

Zakwalifikowanie przychodów do działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 pkt 2 ww. ustawy powoduje, iż na osobach fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, osobach prawnych i ich jednostkach organizacyjnych oraz jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jako płatnikach dokonujących wypłat z powyższego tytułu ciąży obowiązek określony w art. 41 ust. 1 ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W myśl tegoż przepisu, osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują świadczeń z tytułu działalności, o której mowa w art. 13 pkt 2 i 4-9 oraz art. 18, osobom określonym w art. 3 ust. 1, są obowiązane jako płatnicy pobierać, z zastrzeżeniem ust. 4, zaliczki na podatek dochodowy, stosując do dokonywanego świadczenia, pomniejszonego o miesięczne koszty uzyskania przychodów w wysokości określonej w art. 22 ust. 9 oraz o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b), najniższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1. Zaliczkę od dochodów, o których mowa w ust. 1, obliczoną w sposób określony w tym przepisie zmniejsza się o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b, pobranej ze środków podatnika przez płatnika, o którym mowa w ust. 1 (art. 41 ust. 1a ww. ustawy).

Stosownie do art. 42 ust. 1 ww. ustawy kwoty pobranych zaliczek na podatek oraz kwoty zryczałtowanego podatku płatnicy są zobowiązani przekazywać w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki (podatek) – na rachunek urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania płatnika, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby (...).

W terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w ust. 1 art. 42 cyt. ustawy, są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz urzędom skarbowym, którymi kierują naczelnicy urzędów skarbowych właściwi według miejsca zamieszkania podatnika – imienne informacje o wysokości dochodu, o którym mowa w art. 41 ust. 1, sporządzone według ustalonego wzoru (PIT-11) – art. 41 ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Natomiast podatnicy, wskazane należności łącznie z pobraną zaliczką winni wykazać z pozostałymi dochodami w zeznaniu rocznym składanym zgodnie z treścią art. 45 ust. 1 i następne ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W myśl art. 22 ust. 9 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych koszty uzyskania niektórych przychodów z tytułów określonych w art. 13 pkt 2, 4, 6 i 8 ustala się w wysokości 20% uzyskanego przychodu, z tym że koszty te oblicza się od przychodu pomniejszonego o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b, których podstawę wymiaru stanowi ten przychód.

Jednakże, zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych od dochodów (przychodów) z tytułu, o którym mowa w art. 13 pkt 2 i 5-9, jeżeli kwota należności określona w umowie zawartej z osobą niebędącą pracownikiem płatnika nie przekracza 200 zł, pobiera się zryczałtowany podatek dochodowy w wysokości 18 % przychodu. Zryczałtowany podatek od przychodów wymienionych powyżej pobierany jest bez pomniejszania tych przychodów o koszty ich uzyskania (art. 30 ust. 3 ustawy). Dodatkowo, przychody te – stosownie do art. 30 ust. 8 ustawy – nie łączą się z dochodami podlegającymi opodatkowaniu według skali podatkowej. Natomiast przepis art. 41 ust. 4 cyt. ustawy obliuguje płatnika do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z ww. tytułu.

W myśl art. 73 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2016 r., poz. 380, ze zm.) jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną, czynność dokonana bez zachowania zastrzeżonej formy jest nieważna tylko wtedy, gdy ustawa przewiduje rygor nieważności.

Stosownie do art. 73 § 2 Kodeksu cywilnego jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej inną formę szczególną, czynność dokonana bez zachowania tej formy jest nieważna. Nie dotyczy to jednak wypadków, gdy zachowanie formy szczególnej jest zastrzeżone jedynie dla wywołania określonych skutków czynności prawnej.

Zastrzeżenie formy pisemnej bez rygoru nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Przepisu tego nie stosuje się, gdy zachowanie formy pisemnej jest zastrzeżone jedynie dla wywołania określonych skutków czynności prawnej (art. 74 § 1 Kodeksu cywilnego).

Z wniosku wynika, iż Wnioskodawca – Związek Piłki Nożnej w ramach swojej działalności organizuje rozgrywki piłki nożnej według obowiązującego regulaminu rozgrywek. Na każdych zawodach, zgodnie z regulaminem, musi być sędzia sportowy, który jest delegowany przez Związek. Sędziowie wyznaczani do prowadzenia rozgrywek nie są pracownikami Związku, jak też nie są pracownikami klubów sportowych, nie prowadzą działalności gospodarczej polegającej na sędziowaniu (jest to dla nich działalność wykonywana osobiście).

Na podstawie wypełnionej delegacji, sędzia stawia się we wskazanym terminie i miejscu aby wykonać określone czynności, następnie wypełnia „Oświadczenie dla celów podatkowych” podając swoje dane identyfikacyjne. Po zakończonym meczu sędzia wypełnia rachunek dotyczący ekwiwalentu sędziowskiego w kwotach określonych przez Związek Piłki Nożnej zawartych w Tabeli ekwiwalentów dla sędziów, obserwatorów i delegatów piłki nożnej na terenie działania Związku Piłki Nożnej – tabela ta została opracowana na podstawie Uchwał.

Należność za wykonane czynności, określone w delegacji, wypłacane są na podstawie ustalonego przez Związek ekwiwalentu. Ryczałt 18% pobierany jest tylko od ekwiwalentów do wysokości 200 zł.

Wnioskodawca uważa, że spełnione są przesłanki do zastosowania ryczałtu w oparciu o art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy.

Analiza normy wyrażonej w przepisie art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wskazuje, że opodatkowanie zryczałtowanym podatkiem dochodowym ma miejsce wówczas, gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- umowa zawarta jest z osobą niebędącą pracownikiem płatnika,
- kwota należności z tytułu tej umowy nie przekracza 200 zł oraz
- wysokość należności wynika z umowy.

W powołanym przepisie ustawodawca nie zawarł żadnego zastrzeżenia dotyczącego rodzaju i formy zawarcia umowy, na mocy której sędzia miałby wykonywać wspomnianą działalność.

Z wniosku wynika, że Związek w pisemnej delegacji wydawanej konkretnym osobom o statusie sędziego głównego, asystenta lub obserwatora zleca im sędziowanie zawodów o określonej klasie, odbywających się w oznaczonym terminie pomiędzy konkretnymi drużynami. Delegacja, wystawiana przez Związek, określała personalia sędziego (a więc była kierowana do określonej osoby), czynność, jakiej ma dokonać (sędzia główny, asystent, obserwator), klasę zawodów, ich termin i miejsce, drużyny, między którymi miały się odbyć zawody. Wprawdzie w delegacji Związek nie wskazywał wysokości wynagrodzenia za sędziowanie, kwota ta jednak była stronom znana.

Zaoferowanie sędziemu prowadzenia wykonywania czynności podczas zawodów określonej klasy, przy określeniu jego funkcji i znajomości przez obie strony (Związek i sędziego) tabeli stawek było równoznaczne z ustaleniem wszystkich istotnych przedmiotowo elementów umowy, w tym również wynagrodzenia. W analizowanej sprawie sędzia nie jest pracownikiem Związku (płatnika) i wartość wypłacanych sędziemu przez Związek świadczeń nie jest wyższa niż 200 zł.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że Związek Piłki Nożnej prawidłowo nalicza podatek od osób fizycznych w formie ryczałtu w oparciu o art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych gdyż zostały spełnione łącznie wszystkie przesłanki przewidziane tym przepisem.

Wobec przedstawionego stanu faktycznego oraz obowiązującego stanu prawnego – biorąc pod uwagę rozstrzygnięcie zawarte w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 17 lipca 2013 r. sygn. akt I SA/Gl 281/13 – stanowisko Wnioskodawcy w zakresie obowiązków płatnika z tytułu wypłat dokonywanych sędziom sportowym, uznaje się za **prawidłowe**.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa S. Wyszyńskiego 2, 44-100 Gliwice, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 718). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a, 43-300 Bielsko-Biała.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Z up. DYREKTORA
IZBY SKARBOWEJ
mgr Agnieszka Gibas
NACZELNIK WYDZIAŁU

Otrzymują:

1. Adresat;
2. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego
w Katowicach;
3. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej
w Katowicach
(poz. 2 i 3 – wersja elektroniczna);
4. Aa.